DIALOG ÎN GEN „ABSURD"

FOILETON

Un cetățean (40—45 de ani) se oprește în fața patinoarului natural din Mediaș. Portarul :

— Dacă nu sînt indiscret, pentru ce v-ați oprit aici ?

— Vă deranjează faptul în sine, sau însăși faptul că m-am oprit aici ?

— Nicidecum. In fața acestei porți se poate opri cine vrea !

— Deci, și eu ?

— Dumneavoastră cu atît mai mult, cu cît v-ați și oprit. Patinați ?

— Foarte rar, și asta numai iarna.

— Intr-adevăr, iarna patina alunecă mai ușor decît vara. Sînteți cumva cunoscutul hocheist...

— Sincer să fiu, la hochei n-am fost în viața mea. Am avut în schimb un frate parașutist, care se prăpădea după cursele de dirt-track !

— Scuzați-mă, nu văd legătura...

— Nici eu, dar asta n-are importanță. Principalul este să stabilim pentru ce în fiecare zi mă opresc în fața acestei porți.

— Chiar, pentru ce vă opriți ?

— Nu pot, pur și simplu, să intru.

— Interesant. Și cine nu vă dă voie să intrați ?

— Presupun că dumneavoastră, care sînteți la poartă.

— Presupuneți numai, sau sînteți sigur ?

— Presupun pentru că sînt sigur...

— In cazul acesta s-ar putea să aveți dreptate. Ați încercat însă, să mă convingeți ?

— De foarte multe ori, dar — spre regretul meu — fără rezultat.

— Fantastic ! Vreți să-mi faceți un mic hatîr ?

— Cu multă plăcere. De altfel, mă simt și obligat : serviciu, contra serviciu !

— Atunci, acordați-mi favoarea și încercați încăodată să mă convingeți.

— Mă rog, dacă insistați... Imi permiteți să intru în patinoar ?

— Nu ! Acum patinează copiii.

— Poate vă surprinde, dar am observat acest lucru de aproape două ore. Urmăresc pe băiatul meu, pe care — cu bunăvoința dv — aș vrea să-l învăț cîteva figuri...

— Nu încercați imposibilul !

— De ce imposibilul ? Am fost în tinerețe un excelent patinator!

— Apropo : cîte kilograme aveți?

— Imi permiteți să vă răspund tot cu o întrebare ? Dv. dați drumul în patinoar la kilogram sau cu bucata ?

— V-am întrebat ce greutate aveți.

— 70.

— Imbrăcat ?

— Da.

— Nu intrați ! Se strică gheața.

— 70 aveam astă-toamnă, acum cred că nu bat nici 65.

— Tot nu intrați ! Sînteți matur. Or, maturii — așa cum precizează și afișul asociației sportive Gaz metan — au acces pe patinoar numai între orele 19 și 21. Adică, cînd gheața se face mai rezistentă.

— Bine, dar acum este opt seara.

— Aveți un ceas care merge perfect. Vă felicit ! De patinat, însă, tot nu puteți patina ! Nu este destul de frig.

— Exagerați, mie mi-au înghețat urechile.

— Ați încercat să folosiți — ca mine — căciula cu clape ? E practică, elegantă... Să fim înțeleși : eu apreciez aici dacă afară e frig, sau nu ! In orice caz, v-aș rămîne îndatorat dacă ați trece și mîine seară pe la patinoar. Mai stăm la o parolă !

— Mă gîndesc totuși să nu vă deranjez.

— Vai, dar nu sînteți singurul. In fiecare seară trimit acasă zeci de adulți ! Poate că data viitoare reușiți să mă convingeți.

— Vă mărturisesc cinstit, nu mai îndrăznesc. Am venit pînă acum de zece ori. Mi-e și rușine...

— Mie trebuie să-mi fie rușine, pentru că n-am reușit să mă las convins.

— Vreți să spuneți invers : că eu n-am avut tăria să vă conving...

— Dumneavoastră nu puteți să mă convingeți, o dată ce eu am dispoziții precise să nu las oamenii maturi pe patinoar. Pe mîine !

— Pe mîine ! Sau, pe poimîine ! In orice caz, pe... ieri cred că nu se poate. Sau... mai știu eu... cînd mă gîndesc la indicațiile asociației Gaz metan, parcă orice e posibil.

VASILE TOFAN

PATINAJ VITEZĂ: „Cupa sprinterilor" — un concurs inedit

TUȘNAD *(prin telefon, de la trimisul nostru).* — Miercuri la Tușnad, pe pista de pe lacul Ciucaș, o parte dintre sportivii care au luat startul în finala campionatelor republicane de patinaj viteză și în concursul republican rezervat copiilor s-au întrecut într-un concurs inedit, intitulat *„Cupa sprinterilor"*, organizat de federația de specialitate. In program au figurat probe de viteză pentru toate categoriile de sportivi. Dintre participanți, dreptul la o mențiune specială l-au cucerit prin comportarea lor junioara *Mihaela Corjoc* și copilul *M. Stratulat*, ambii din Cluj, care practică patinajul doar de un an. Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate: *500 m*, seniori — 1. *Gh. Catona* (Dinamo Buc.) 49,1, 2. *Șt. Pap* (Dinamo Buc.) 51,4, 3. *P. Gall* (Mureșul Tg. M.) 51,8; juniori 17—18 ani — 1. *M. Fazekaș* (Dinamo Buc.) 52,4, 2. *C. Marton* (Mureșul Tg. M.) 54,0, 3. *Gh. Pop* (C.S.M. Cluj) 57,8; junioare 17—18 ani — 1. *Aneliese Ștefani* (Dinamo Brașov) 63,4, 2. *Doina Platon* (C.S.M. Cluj) 64,6; junioare 15—16 ani — 1. *Valentina Chintoan* (C.S.M. Cluj) 67,6, 2. *Mihaela Corjoc* (C.S.M. Cluj) 73,4; juniori 15—16 ani — 1. *Al. Boer* (C.S.M. Cluj) 56,7; copii 13—14 ani — 1. *Șt. Szekeli* (C.S.M. Cluj) 57,2; *300 m*, copii 13—14 ani — 1. *L. Căplescu* (Dinamo Brașov) 38,6; *100 m*, copii 13—14 ani — 1. *Rodica Nimereală* (Dinamo Buc.) 14,5; băieți 11—12 ani — 1. *Eug. Imecs* (Știința Cluj) 13,5, 2. *M. Stratulat* (Știința Cluj) 13,6; fete 11—12 ani — 1. *Maria Dulamă* (Știința Cluj) 15,5.

TR. IOANIȚESCU

VOLEI: Pregătirile pentru retur ale echipelor divizionare craiovene

În vederea returului campionatului republican masculin — categoria A (seria a II-a), echipa craioveană **Electroputere** (antrenor — **I. Amărășteanu**) a început pregătirile la 25 ianuarie. Jucătorii efectuează patru antrenamente pe săptămînă (trei în sală și unul în aer liber). Pînă la 1[illegible] februarie ei vor pune accentul pe pregătirea fizică generală și pe îmbunătățirea tehnicii individuale, urmînd ca după aceea să insiste pentru desăvîrșirea pregătirii fizice specifice și perfecționările de ordin tactic. Voleibaliștii de la **Electroputere** lucrează cu multă tragere de inimă, deciși ca în retur să mențină locul fruntaș pe care echipa l-a cucerit în prima parte a campionatului.

Situația nu este la fel de bună la echipa feminină **Știința**, care activează în seria I a campionatului. Faptul că echipa nu are asigurată o sală pentru antrenamente face ca planul de pregătire să nu poată fi îndeplinit. Antrenamentele se desfășoară... pe apucate, în sala clubului sportiv **Electroputere**. În ciuda condițiilor necorespunzătoare de lucru, unele jucătoare se pregătesc cu conștiinciozitate pentru retur: **Lăzeanu, Burlacu, Martinescu, Craioveanu** și — parțial — **Coveanu**. Restul sportivelor, motivat sau nu, se antrenează cînd și cînd.

O concluzie se impune: organele locale de conducere a activității voleibalistice trebuie să intervină grabnic, pentru a crea condiții mai bune de desfășurare a procesului de instruire a echipei divizionare feminine **Știința**, sprijinind astfel eforturile antrenorului său, **R. Zamfirescu**, care nu poate rezolva totul singur !

M. BOBEI și P. OPREA
— corespondenți —

HALTERE: Faza regională a campionatului de juniori la Timișoara

Zilele trecute a avut loc în sala Electromotor din Timișoara un concurs de haltere din cadrul etapei regionale a campionatului republican de juniori. Au luat startul sportivi de la C.S.M. Reșița, Indagrara Arad și Electromotor Timișoara. Concursul s-a desfășurat conform noului regulament. S-au afirmat, cu acest prilej, numeroși tineri cu posibilități reale de progres: **P. Stoici, L. Ardeleanu, I. Schmit, L. Opreanu, D. Modîlcă.** Un fapt îmbucurător: antrenorul Ion Birău de la Electromotor a prezentat în concurs un „greu" — **C. Tătaru** — cu o conformație fizică deosebită. Tătaru are 17 ani și cîntărește 105 kg !

Juniorul P. Stoici a „aruncat" 105 kg, stabilind un nou record regional

Foto: D. Hitru

Din păcate, faza regională a campionatului republican de juniori nu s-a bucurat de o organizare corespunzătoare. Comisia regională (președinte I. Szabo), ca și metodistul consiliului regional al UCFS (Horia Bădini) nu au asigurat organizarea tehnică a concursului. Au lipsit comisiile de arbitri precum și oficialii delegați să asigure cîntarul sportivilor. În plus, competiția a fost slab popularizată.

Iată campionii regionali: **JUNIORI I: 52 kg:** P. Enașcu — C.S.M. Reșița; **56 kg:** Al. Măran — C.S.M. Reșița; **67 kg:** M. Kiss — Electromotor Timișoara; **82 kg:** L. Opreanu — Electromotor Timișoara. **JUNIORI II: 56 kg:** V. Budea — Electromotor Timișoara; **60 kg:** L. Ardeleanu — Electromotor Timișoara; **67 kg:** M. Hazeltofen — C.S.M. Reșița; **75 kg:** P. Stoici — Electromotor Timișoara; **82 kg:** F. Palincaș — Indagrara Arad.

DUMITRU HÎTRU
asistent la I.C.F.

Un campionat de hochei mai reușit decît în anii precedenți

(Urmare din pag. 1)

pectînd proporțiile și limitele valorice ale lotului fiecăreia dintre ele.

Saltul cel mai pronunțat l-a făcut Dinamo. Lucru firesc, dacă ne gîndim că este o echipă tînără și deci mai receptivă decît altele la progresul tehnic. In primele două tururi, dinamoviștii își conturau cartea de vizită de „echipă care vine"; în ultimele două ei au făcut saltul calitativ care i-a ridicat pînă la nivelul formațiilor *Steaua* și *Voința Miercurea Ciuc*. Sînt elocvente rezultate ca 6—2 și 2—3 cu campionii, 0—2 și 4—3 cu Voința. Așadar, campionatul nostru a înregistrat un nou „intervenient" în lupta pentru primul loc, apanaj — în ultimii ani — al formațiilor Steaua și Voința.

★

Steaua, deși handicapată în acest sezon de absența lui Biro, și-a păstrat ascendentul experienței și al omogenității, dominînd campionatul în ansamblul său. Punctul forte al echipei: apărarea, compusă de altfel din cei patru titulari ai „naționalei", *Czaka, Ionescu, Varga, Vacar.* Atacul a contat în primul rînd pe *Calamar* și *Szabo I.* Sub nivelul anului trecut, *Ștefanov*, mai ales sub raportul eficacității. L-a compensat însă *Hallo*, așa că „eclipsa" titularului liniei a III-a a echipei reprezentative nu s-a simțit în ansamblul formației. Un real cîștig pentru echipa campioană: promovarea foarte tînărului *Gheorghiu*, un alt „produs local", care și-a cîștigat consacrarea.

Voința Miercurea Ciuc a abordat competiția handicapată de insuficiențe în linia fundașilor. In atac a strălucit *Szabo II* (golgeter al campionatului), susținut de *Ferenczi* și *Andrei*. Pentru ca Voința să-și mențină locul de frunte din hocheiul nostru s-ar cere — credem — o preocupare în plus pentru împrospătarea echipei.

Despre Dinamo am mai scris, remarcîndu-i progresul. Se resimte însă la această echipă lipsa unei linii a III-a la nivelul pretențiilor. In toate jocurile „tari" Dinamo a jucat doar cu două linii și urmarea s-a văzut în scoruri: cu regularitate, echipa a slăbit în ultima parte. O remarcă pozitivă: echipa care anul trecut acumula cel mai mare număr de minute de penalizare și-a „calmat" mult jocul, iar în turul de la Miercurea Ciuc a primit și premiul acordat de organizatori formației cu cea mai sportivă comportare.

Tîrnava s-a prezentat mai bine de la un tur la altul. Este un mare merit pentru echipa din Odorhei că a terminat în clasament înaintea Științei București, care a avut la dispoziție gheața patinoarului artifical. Tîrnava a arătat omogenitate, mare putere de luptă. Un element remarcabil: *Gall*, jucător care se impune atenției mai ales prin „simțul golului". *Tarciu* a jucat și el bine, dar nu la nivelul așteptărilor și al pretențiilor față de un titular al lotului național.

Studenții bucureșteni, o echipă de elan, s-au prezentat mai bine în tururile din ianuarie. Echipa a avut multe fluctuații ca alcătuire. Ansamblul a suferit și prin jocul individualist al unor jucători ca *Scheau* și *Mihăilescu*. În progres *Bazilide, Iosub, Mezei.*

Ce am putea spune despre Știința Cluj ? Felul cum s-au prezentat foștii campioni în această competiție este de-a dreptul inadmisibil. Niciodată n-au venit cu mai mult de 10 jucători, iar la ultimul tur au aliniat în total... 5 jucători de cîmp, trebuind să împrumute jucători de la alte echipe pentru a nu compromite programul campionatului. Fără dragostea față de hochei și de club a jucătorului și antrenorului *Dibernardo*, credem că Știința Cluj n-ar fi ajuns nici la jumătatea competiției... Ce părere are clubul clujean despre felul cum s-a comportat secția sa în acest an ? O mulțumește totalul de „zero puncte" acumulat de echipă în 20 de meciuri ?

In Munții Rodnei

(Urmare din pag. 1)

trului. Deasupra ei — stînci amețitoare și brazi cocoțați, sub ea — pante și ici-colo cîte o stîncă tăcută care așteaptă parcă suflul primăverii...

Intre pereții modești ai cabanei te vor aștepta căldura ceaiul fierbinte, serile unice de discuții sau de muzică, aerul acela de nedescris și neuitat al unei cabane iarna. De aici, de la cabană, fiecare, va alege apoi, a doua zi, un mod de a „trăi" muntele, de a-l „simți" și cunoaște.

Turiștii bine antrenați și echipați cu colțari, corzi și îmbrăcăminte adecvată vor pleca spre vîrfurile Puzdra, Gărgălăul, Inăul sau Pietrosul (Datorită drumului lung și pericolelor de avalanșe, aceste trasee nu sînt dintre cele mai ușoare). Ceilalți, cu schiuri sau fără, vor urca spre vîrful Galați. Pe terasele succesive sau sus în căldarea Galațiului, în zilele cu soare intens și zăpadă din belșug, gîndul te va duce la piesajul Alpilor înzăpeziți. Vei putea afirma atunci fără greș: „Avem și noi Alpii noștri !"

De sus, de pe punctele de priveliște ,în zilele cu vizibilitate privirea îți va aluneca mult spre Nord, pînă înspre Carpații Păduroși. Undeva jos, ca niște cuburi roșii, clădirile complexului Borșa apar clar și îmbietoare. Schiorii îndrăzneți vor coborî la acest complex, de-a lungul pîrtiei, așa zisă olimpică. Cei începători sau nu prea avansați în abecedarul schiului vor luneca pe pantele din fața cabanei, exersînd ocolirile sau bronzîndu-se. In sfîrșit, în preajma cabanei, pe bănci, scaune sau bușteni e loc și pentru cei ce vor să se relaxeze. Cu fața la crestele dantelate, proiectate pe albastrul cerului, ei vor urmări printre pleoape sau sticlele fumurii ale ochelarilor lenta deplasare a soarelui, primind din belșug razele lui binefăcătoare.

Seara, cei ce vor renunța pentru cîteva clipe la căldura cabanei vor rămîne uimiți de strălucirea vie a stelelor. Constelațiile vor apărea clare și fabuloase în procesiunea lor tăcută. Și astfel vor trece zile și nopți: uneori cu valuri întinse de ceață, cînd brazii apar fantomatici, cu ninsori bogate și calme sau cu viscole ce zguduie cabana; alteori cu zile senine și desăvîrșit de liniștite. Fiecare zi petrecută aici îți va rămîne o amintire de neșters.

Promovare, dar nu cu orice preț!

(Urmare din pag. 1)

La promovarea forțată a pugiliștilor tineri, la înfumurarea lor, cred că au contribuit, uneori, și cronicarii de box, care au adus elogii exagerate unor astfel de „speranțe". Laudele sînt, într-adevăr, elemente stimulative, dar atunci cînd vin prea devreme, strică ! Amintiți-vă de Leov, Buzuliuc, Mentzel, Mîrza, Cîrciumaru, Panduru etc., care n-au confirmat speranțele decît într-o foarte mică măsură. Încurajarea pe toate căile a boxerilor tineri s-a făcut, în multe săli, concomitent cu... sfătuirea unor pugiliști, mai vîrstnici, (care reprezentaseră, de multe ori, cu cinste boxul nostru), să-și pună mănușile în cui. Îndepărtarea acestora din urmă, din sălile de antrenament, nu a adus, însă, așa cum se aștepta, un suflu nou, înviorător, în boxul nostru. Nu era, oare, mai normal ca pugiliștii mai vîrstnici să fie menținuți iar tinerii să aibă, cu adevărat, ce învăța din experiența lor ?

Văzînd că toată... lumea este, cum se spune, a lor, unii boxeri din noua generație n-au mai depus strădanii la antrenament.

Antrenamentul este, și după părerea **mea, mai greu decît meciul !** Cu cît depui mai multă muncă în ședințele de pregătire, cu atît poți rezolva, mai ușor, situațiile din ring, impuse de stilul diferit de luptă al adversarului. Cred că în această privință antrenorii poartă o mare răspundere. Nu pot să spun că ducem lipsă de cadre tehnice, dar — afirm cu toată convingerea — o bună parte dintre antrenori abia reușesc să-și... depășească elevii în privința cunoștințelor. Boxul a evoluat și, tocmai de aceea, **este necesar ca antrenorii să se străduiască să învețe mai mult, să fie la curent cu toate noutățile.**

Cred, pe de altă parte, că declinul sportului cu mănuși se datorește și numărului mic de întîlniri cu pugiliști de valoare de peste hotare.

Căutînd să găsesc cauzele care au determinat rezultatele slabe din ultimii ani, nu pot să nu ridic și problema condițiilor — încă necorespunzătoare — în care se pregătesc o bună parte dintre boxerii bucureșteni și, mai ales, cei din provincie. Deși s-au făcut progrese în privința amenajării și utilării unor săli de antrenament, totuși, progresul este insuficient, ținînd seama de cerințele metodice actuale.

★

Tradiția de care se bucură boxul în țara noastră, elementele talentate care vin în sălile de antrenament, mă îndreptățesc să cred că „nobila artă" poate fi readusă în rîndul sporturilor noastre fruntașe. De aceea, propun să se ia în considerare următoarele :

— sălile de antrenament (îndeosebi cele din centrele care au dat țării boxeri de certă valoare) să fie utilate — cantitativ și calitativ — cu material și echipament specific ;

— să se asigure un calendar competițional, intern și internațional, care să prevadă continuitate în pregătirea boxerilor juniori și seniori, cunoscînd că „rodajul" pentru marile confruntări oficiale se realizează în întîlniri amicale, fără o miză prea mare ;

— foștii boxeri, care au reprezentat cu cinste sportul românesc și care au cunoștințele necesare, să fie folosiți, cu mai mult curaj, ca antrenori secunzi pe lîngă diferite loturi ;

— să se stabilească un așa-zis „ring central" (de pildă, la sala Floreasca sau la stadionul Republicii) pe care boxerii juniori și începători să nu poată evolua decît după un stagiu în reuniunile amicale de cartier. Programarea pe „ringul central" ar constitui, pentru tineri, un stimulent, i-ar determina să se pregătească mai temeinic.